

Gittin Sources 14

רש"י מסכת גיטין דף לב עמוד ב

הרי הוא כשליח הגט - ואם ביטלה הנותן קודם שתגיע ליד המקבל הרי היא בטלה.
ה"ג נפקא מינה להולך לאו כזכי דמי - ואף על גב דמתנה זכות הוא מצי למיהדר דהולך לאו כזכי דמי.

תוספות מסכת גיטין דף לב עמוד ב

להולך לאו כזכי דמי - בגט לא שייך לומר הולך לאו כזכי דאפילו זכי נמי לא מהני ולא נקטיה אלא לסימנא בעלמא לומר כי היכי דלא מהניא הולך בגט לא מהני נמי במתנה.

רמב"ם הלכות זכיה ומתנה פרק ד הלכה ד

ראובן שרצה ליתן מאה דינרין לשמעון ושלח לו המאה על ידי לוי, אם אמר לו זכה במאה זוז לשמעון, או ג' תן מאה זוז לשמעון אינו יכול לחזור בו, * אבל אם אמר לו הולך מאה זוז לשמעון יכול לחזור בו עד שיגיע המאה ליד שמעון. +/השגת הראב"ד/ ראובן שרצה ליתן וכו'. א"א דוקא מתנה אבל פריעת חוב אינו יכול לחזור בו וכן בפקדון אם הוחזק הנפקד כפרן עכ"ל. +

כסף משנה הלכות זכיה ומתנה פרק ד הלכה ד

[ד] ראובן שרצה ליתן מאה דינרים לשמעון וכו' או תן מאה זוז לשמעון. דעת רבינו דתן הוי כזכי במתנה. וטעמו דכיון דלא אשכחן שמיעטו אלא הולך דלא הוי כזכי לית לן למעוטי תן ועוד שהרי גבי האומר תן גט שחרור זה לעבדי דהוי כמתנה דתן הוי כזכי. וזה לשון הרשב"א בתשובה על דברי רבינו סבור הרב ז"ל דתן בכ"מ כזכי כדאמרינן בפ"ק דגיטין ואם תאמר משנתנו כל האומר תנו כאומר זכו דמי ודאמרינן בפ"ק דמציעא גבי מגביה מציאה לחבירו דא"ל תנה לי ולא אמר ליה זכה לי התם הוא דמצי המגביה לומר כשאמרת תנה לי לא היה בדעתי שאמרת שאזכה בה בשבילך אלא לאחר שאגביהנה אתננה לך ומיהו בירושלמי דגיטין פ"ק אמרו גבי מתני' דתנו גט לעבדי דתן לאו כזכי דמי והרב פסק כדעת ר"י דגמרינן ולא חשש מההיא דירושלמי אבל מה שאמרת דבשיליה פ"ק דגיטין משמע דבמתנה תן לאו כזכי כן האמת לפי פשטן של דברים מההיא דא"ל לרב אדא ברדלא קבא מוריקא דאית לי גבך תנהו לפלוני וכו' ומשמע התם דמתנה הוה ואפ"ה משום מעמד שלשתן קנה הא לאו הכי לא קנה וכבר ראית שר"ת כן דעתו וגם ראית שדעתי נוטה כך אבל הראב"ד נראה שהודה להרמב"ם בהשגות ואפשר להם לפרש השמועות לדעתם עכ"ל:

רמב"ם הלכות שכירות פרק א הלכה ו

שומר שמסר לשומר אחר והוסיף בשמירתו ומתה * ההנאה לבעלים, כיצד השוכר פרה מחבירו והשאילה לאחר ומתה כדרכה ביד השואל הואיל והשואל חייב י בכל יחזירו דמי הפרה לבעלים שאין זה השוכר עושה כ סחורה בפרתו של חבירו וכן כל כיוצא בזה, היה בידו פקדון ושלחו ביד אחר לבעליו הואיל והשומר הראשון חייב באחריותו עד שיגיע ליד הבעלים אם בא לחזור ולהחזיר הפקדון מיד השומר השני מחזיר, ואם הוחזק השומר הראשון כפרן אינו יכול להחזיר הפקדון מיד השומר השני אף על פי שעדיין הפקדון באחריותו של ראשון.

לחם משנה הלכות עבדים פרק ו הלכה א

[א] אבל אם אמר תנו גט זה לעבדי וכו'. רבינו ז"ל מחלק בין אומר זכה זה לעבדי ובין אומר תנו דבזכה יצא לחירות ובתנו לא יצא עד שיגיע גט לידו וטעמו לחלק בכך כדי לתרץ כל הקושיות שהקשה הר"ן ז"ל על הרי"ף ז"ל וכן הרא"ש ז"ל בפסקיו דכתב שם הר"ן ז"ל בפירוש ההלכות דקשה עליו ממתניתין דקידושין דקאמרה בשטר ע"י אחרים ומשמע דהוי שיחרור גמור וכן מההיא דעשיתי פלוני עבדי בן חורין

חיישינן שמא זיכה לו ע"י אחרים וכן ראיות אחרות דמשמע דמהני ועם זה יתורץ הכל דהתם איירי באמר זכה ולכך מהני לגמרי אבל תנו לא מהני עד שיתן וההיא דפרק התקבל דמשמע דהאשה שאמרה התקבל לי גיטי והוא אומר הולך ותן לה דאי אמרינן תן כזכי מגורשת מיד שאני התם דהיא עשאתו שליח לקבל והוי כאילו בא לידה אבל הכא גבי עבד שלא עשאו שליח אפילו אמרינן תן כזכי לא הוי זכות לו כמי שיגיע לידו ומ"מ צריך טעם מה לי זכה מה לי תן כיון דקי"ל דתן הוי כזכי אפילו במתנה וכדכתב רבינו ז"ל בפ"ד מהלכות זכיה ומתנה למה בזכי אפילו לא יגיע הגט לידו מגורש ובתן בעינן שיגיע לידו וי"ל דסובר רבינו ז"ל דאע"ג דתן הוי כזכי לא הוי כזכי אלא לענין שלא יוכל לחזור אבל מדאפקיה בלשון נתינה ר"ל עד שיגיע לידו לא הוי גט אף על גב דהוי זכות לו והוצרך לומר כן כדי לתרץ ההיא מתניתין דהאומר תנו גט לאשתי וכו' דפרק המביא דליתי כרבנן ורש"י ור"ת ז"ל תירצו בענין אחר כמבואר שם והוצרך לחלק בין זכה לתן כדי לתרץ כל הקושיות שהקשה הר"ן ז"ל כדכתיבנא והרי"ף ג"כ נראה שדעתו כדעת רבינו ז"ל וכ"כ הטור ז"ל בהלכות עבדים סי' רס"ז אחר שכתב דברי הר"ף ז"ל וז"ל ואפילו לפי דבריו איכא למימר דוקא אמר תן לו אבל היכא דאמר זכה לו יצא מיד לחירות וכ"כ הרמב"ם ז"ל. וא"ת א"כ מה הביא הר"ף ראייה מההוא דהולך מנה לפלוני שאני חייב לו שחייב באחריותו ואם בא לחזור אינו חוזר והא התם ע"כ טעמא לא הוי אלא דהאחריות חוב הוא לבעל חוב דהא התם אפילו אמר זכה בחוב זה לפלוני לא מהני לפטור את עצמו מאחריות אבל גבי גט עבד אילו אמר זכה מהני להוציאו לחירות וכי האי גוונא הקשה הר"ן ז"ל וכ"ש אם הוא מחלק בין זכה לתן כדברי רבינו ז"ל תתחזק הקושיא יותר וי"ל דכוונתו של הר"ף ז"ל היא לומר כדי שלא יקשה איך תוכל לומר דכוונתו כשאמר תן דהוי כוונתו לזכות כדי שלא יחזור אבל הגט לא יהיה גט עד שיתן לידו דאיך תחלוק בענין הזכיה אי הוי גט גמור או לא הוי גט כלל ויכול לחזור לזה תירץ דאשכחין לשון שיהיה מחולק לחצאין אף על פי שהוא מטעמא אחרינא שהוא מפני שהוא חוב לבע"ח מ"מ לא מייתי אלא שהלשון ישתמש לחצאין לענין חזרה לא יוכל לחזור ולענין האחריות חייב עד שיגיע לידו וגם כאן נמי נחלוק הלשון לחצאין ונאמר דלא יוכל לחזור ולא הוי גט גמור עד שיגיע לידו ומה שקשה יותר על הר"ף ז"ל הקשה הר"ז הלוי בספר המאור ותירץ שם הרמב"ן בספר מלחמות יע"ש:

תלמוד בבלי מסכת גיטין דף יג עמוד א

מתני'. האומר תנו גט זה לאשתי, שטר שחרור זה לעבדי, ומת - לא יתנו לאחר מיתה; תנו מנה לאיש פלוני, ומת - יתנו לאחר מיתה.

רש"י מסכת גיטין דף ט עמוד ב

לא יתנו לאחר מיתה - ואפי' רבנן דאמרי שיחרורי עבדים זכות הוא וזכין לאדם שלא בפניו נהי דלהכי זכה ביה דלא מצי למיהדר מיהו מודו רבנן דכל כמה דלא מטא גיטא לידיה לא הוי משוחרר וכיון דמית קדים תו לא הוי שיחרוריה שחרור דנפקא ליה רשותיה מיניה וחייל עליה רשות יורשין.

תוספות מסכת גיטין דף ט עמוד ב

לא יתנו לאחר מיתה - פי' בקונטרס ואפילו רבנן דאמרי זכות הוא לעבד וזכין לאדם שלא בפניו נהי דלהכי זכה דלא מצי מיהדר ביה מודו רבנן דכל כמה דלא אתא גיטא לידיה לא הוי משוחרר ודבר תימה פירוש כיון דזכות הוא פשיטא דזוכה לאלתר כיון דאמרי' גבי שחרור תן כזכי כדאמר לקמן ורש"י בעצמו חזר בו שפי' לקמן (דף יג.) על משנה זו דהאומר תנו גרסינן ול"ג תן גט זה שלא מסר ליד השליח בחייו לפיכך לא נחלקו חכמים בדבר לומר שמשעה ראשונה זכה לו השליח לעבד להיות משוחרר.

תוספות מסכת גיטין דף יג עמוד א

האומר תנו גט - אי גרסי' תן גט זה אתיא מתני' כר"מ דוקא אי נמי אפי' כרבנן וכגון שאינו מוסרו מיד ליד אלא מראהו לו ומצוה ליתנו והוא לא נטלו עד אחר מיתה אי נמי נטלו לאלתר ואפ"ה לא זכה העבד ונאמר דלא אמרי' תן כזכי אלא כשמוסר לשליח מיד ליד ואשמעינן במאי דנקט זה דאע"ג שהגט בעינן וראוי לינתן בשעה שעושהו שליח והותחל כל כך מחיים אפ"ה לא יגמרו הדבר לאחר מיתה דאין גט לאחר מיתה אבל אור"ת דל"ג כלל זה דע"כ לא תנא זה במתני' לשום חידוש מדדייק בגמרא דמתני' בברייתא דאי בשכ"מ מאי איריא תנו אפילו כתבו נמי ואי תנא זה לאשמועינן שום חידוש אפילו מיירי בשכיב מרע לא ה"ל למימר

כתבו ואין נראה לומר דהכי דייק אי בשכיב מרע הוה ליה למיתני כתבו גט לאשתי ותנו שחרור זה לעבדי
דהא כיון דצריך לשנות תנו שחרור זה אין לו לתנא לשנות כתבו גט לאשתי ולהאריך בלשון.

רי"ף מסכת גיטין דף ה עמוד א

וחכמים אומרים בגיטי נשים אבל לא בשחרורי עבדים לפי שזכין לו לאדם שלא בפניו: והני מילי לחזרה
דלא מצי רביה למיהדר ביה אבל עבדא לא נפיק לחירות עד דמטי גיטא לידיה דתנן [דף י"ג ע"א] האומר
תנו גט זה לאשתי ושטר שחרור זה לעבדי ומת לא יתנו לאחר מיתה דאין גט לאחר מיתה ושמעת מינה
דלחזרה הוא דזכין לו לעבד אבל מיפק לחירות לא נפיק עד דמטי גיטא לידיה ואשכחן זכיה כה"ג כדאמר'
לקמן [דף י"ד ע"א] הולך מנה לפלוני שאני חייב לו אמר רב חייב באחריותו ואם בא לחזור אינו חוזר:

ר"ן על הרי"ף מסכת גיטין דף ה עמוד א

וה"מ לחזרה וכו'. דעת הרי"ף ז"ל ובודאי דפשטא דמתני' הכי מוכחא דמעיקרא תנן שאם רצה לחזור
בשחרורו לא יחזור ובתור הכי תנן לא יתנו לאחר מיתה דמשמע דנהי שאינו יכול לחזור ביה עבדא מיהא
לא נפיק לחירות עד דמטי גיטא לידיה אבל אי אפשר לומר כן דכיון דהאומר תנו כאומר זכו דמי הוי כאילו
הגיע הגט ליד העבד (דמי) דהא בפ' התקבל (דף ס ב) משמע דהאשה שאמרה התקבל לי גיטי והוא
אומר הולך ותן לה דאי אמר' תן כזכי מגורשת מיד כשיבא הגט ליד השליח ובפרק קמא דקדושין (דף כג
א) נמי משמע שקונה עצמו בשטר ע"י אחרים בין לדעת בין שלא לדעת ומתניתין דהתם לענין (גט) שחרור
גמור תנן ובפרק השולח (דף מ ב) נמי אמר' האומר עשיתי פלוני עבדי בן חורין והוא אומר לא עשאי
חיישין שמא זיכה לו ע"י אחר וכן נמי מצינן זכיה אפילו בגט אשה להוציאה לגמרי כשתמצא לומר דזכות
הוא לה דגרסינן בפרק האשה שלום [דף קיח ב] המזכה גט לאשתו במקום יבם מהו כיון דסניא ליה זכות
הוא לה וזכין לאדם שלא בפניו וכמו שכתב הרי"ף ז"ל בסמוך ותנן בפרק ח' דתרומות העבד שהיה אוכל
בתרומה ובאו ואמרו לו מת רבך או שעשאך בן חורין וכו' ר' אליעזר מחייב קרן וחומש ור' יהושע פוטר
וכולו שהיתה תרומה בתוך פיהם רבי אליעזר אומר יבלעו רבי יהושע אומר יפלטו אלמא אף על גב שלא
הגיע גט לידו משוחרר הוא ומתני' דתנן האומר תנו גט לאשתי לאו ראייה דהתם לא גרסי' זה דמשמע
שהוא מוסרו לשליח אלא לעדים הוא שאמר כן הא אילו מסרו לשליח ואמר לו תן ודאי גבי עבד כיון דזכות
הוא יצא לחירות מיד ומה שכתב הרי"ף ז"ל דאשכחן זכיה כה"ג כדאמרין לקמן הולך מנה לפלוני שאני
חייב אמר רב חייב באחריותו ואם בא לחזור אינו חוזר אין ענין זה דומה לנדון זה כלל דהתם ודאי דינא
הוא דלא מיפטר לזה מיניה דמלוה עד שיגיע ממנו לידו דאי אמרין מיפטר חוב הוא לו אבל הכא כיון
דזכות הוא לעבד כשנתנו לשליח ואמר לו תן הרי הוא כאילו קבלו העבד:

קצות החושן סימן קכה ס"ק ג

(ג) וי"א דתן כזכי במתנה. כתב הרשב"א בחידושיו פרק התקבל (גיטין) דף ס"ג (ע"א ד"ה הולך) וז"ל,
הולך ותן לה זכה והתקבל רצה לחזור לא יחזור, ומסופק אני אפילו (לכו"ע) [למ"ד] הולך כזכי אי כזכה
ממש קאמר ואף על גב דלא ממטי לה ניהליה לעולם מגורשת והולך ותן לה לדעתך קאמר ליה, או דלמא
כזכה דמי שאינו יכול להחזיר ואי נמי מית ליה עד דלא מטא לידיה מגורשת, ומיהו צריך להוליכו וליתן לה
דלהכי אמר ליה הולך ותן לה וכאילו התנה עמו שיזכה לה מעכשיו ובתנאי שיוליך ויתן לה ומקיים תנאה
ואזל ועד דלא מטא גיטא לידיה לא תנשא לכתחילה דלמא לא מטא לידיה וצ"ע עכ"ל.

אמנם נראה דעת הרמ"ה (הובא בטור סעיף ה') והוא דעת הי"א שבסעיף ד' דהולך ותן לא הוי כזכה ממש
אלא לענין חזרה הוי כזכי אבל עכ"פ תנאה מיהא הוי עד שיתן לידו דוקא וכל כמה דלא מקיים תנאה לא
זיכה לו ומשום הכי אינו יכול לתופסו בעד חוב המלוה כל כמה דלא נתנו לידו. גם דעת הרמב"ם נראה
דהוא בשיטה זו דכתב בהלכות עבדים פרק (ה') [ו'] (ה"א) אמר זכו בגט זה לעבד יצא מיד לחירות אף על
פי שלא הגיע לידו קודם מיתת האדון אבל אמר תנו לו אף על פי שאינו יכול לחזור בו לא יתנו לאחר מיתה
ע"ש. ונראה דהוא ג"כ סובר דכיון דאמר תן אף על גב דהוי כזכי מ"מ תנאה מיהא הוי ועד שיגיע לידו אינו
משוחרר. ואף על גב דלהרשב"א כיון דאינו אלא תנאי מתקיים התנאי גם לאחר מיתה וכמו שאר תנאי
דמתקיימין לאחר מיתה, הרמב"ם סובר דאין זה דומה לשאר תנאי כיון דהוי התנאי בגוף השטר והתנה
שיתן לו גוף השטר וא"כ אם אנו נותנין השחרור דומה לשטר אחר מיתה ולגט אחר מיתה, אף על גב

דמדינא הוי מועיל כיון דאינו אלא תנאי מ"מ דומה הוא לגט אחר מיתה ואינו דומה לשאר תנאי שאינו בגוף השטר אבל זה שהוא בגוף השטר הרואה שנותן שחרור לאחר מיתה יאמר [יש] גט לאחר מיתה ומשום הכי לא יתנו לאחר מיתה וכיון שאין נותנין ממילא הוא עבד גמור כיון דלא נתקיים התנאי.

גם הב"ח ב"ד (סימן רס"ז בקונטרס אחרון ד"ה האומר תנו) (סק"א) כתב כן בשיטת רש"י (גיטין ט, ב ד"ה לא) והרמב"ם בדעתם דסבירא להו גבי עבד לא יתנו לאחר מיתה אף על גב דתן כזכי, היינו דמדינא ודאי העבד יצא לחירות אלא דגזרינן בעבד דלא יצא לחירות אטו גט לאחר מיתה ע"ש. אך דאכתי לא איתברר דבריו דמה ענין גט לאחר מיתה כיון דכבר נשתחרר מחיים ע"י תן כזכי ואין נותנין הגט לאחר מיתה. ועוד דא"כ בזכי נמי ולמה כתב הרמב"ם דבזכה יצא מיד לחירות וליגזור נמי בזכה. ולפי מ"ש אתי שפיר טפי דבריו כיון דצריך שיבא השחרור ליד העבד משום התנאי וא"כ הרואה שנותנין השחרור לאחר מיתה יאמרו יש גט לאחר מיתה ודו"ק והוא נכון.

ובזה ניחא ליישב קושית תוס' פרק קמא דגיטין דף י"א (ע"ב) ד"ה כל האומר תנו כאומר זכו, וא"ת והא ר' יוחנן לית ליה תן כזכי דאמר בפ"ק דמציעא (י, א) המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו וא"ת משנתנו דקאמר תנה לי ולא קאמר זכה לי, ועיין מ"ש תוס' מזה להוכיח דלא אמרינן תן כזכי אלא דוקא בחוב, וא"כ לפי שיטת הרמב"ם (פ"ד מזכיה ה"ד) ודעימיה דאמרינן תן כזכי אפילו במתנה תיקשי. ולפי מ"ש ניחא דכיון דאומר תן מידי תנאי לא יצאה דהיינו עד שיתן וכשיתן זכה למפרע, וא"כ הוא הדין האומר תנה לי הוי כאומר זכה לי ובתנאי כשיתן לידו ואם לא נתקיים התנאי לא זכה וא"כ המגביה מצי אמר אני זכיתי בה ולא אתן לך דאם אינו נותן לידו לא זכה ובידו שלא ליתן ולא נתקיים התנאי ולא זכה ודו"ק.

איברא דצריך עיונא בהא דכתב הרמב"ם (פ"ד ממלוה ה"ב) ושו"ע בסעיף א' באומר הולך ותן דאם החזיר למשלח והעני ראובן אח"כ בענין דהפסיד המלוה דחייב לשלם שהוא פשע במה שהחזירו לראובן, הא כיון דכל זמן דלא מטא לידיה לא זכה בו דהו"ל כהתנה על מנת שיגיע לידו וא"כ כיון דהשליח החזיר לנותן הרי לא זכה למפרע ולא יצא מיד המשלח וא"כ אמאי השליח חייב באחריות. עוד קשה בהא דאמרינן סוף פרק קמא דגיטין (יד, ב) הולך מנה לפלוני ובקשו לא מצאו תניא אידך ליורשי מי שנשתלח לו, ע"ש דמוקי לה דפליגי בהולך כזכי, ומה בכך דהולך כזכי הא התנה בתנאי שיגיע לידו וכיון דמית מקבל ולא הגיע לידו לא זכה למפרע, ובשלמא במת משלח שפיר מתקיים התנאי גם אחר מיתה וכמ"ש הרשב"א לענין גט, ואפילו הרמב"ם דסבירא ליה בהלכות עבדים דלא יתנו אחר מיתה היינו מטעמא שכתבנו דדומה לגט אחר מיתה, אבל בממון שפיר נותנין אחר מיתה, אך במת מקבל הא לא נתקיים התנאי וכיון דלא הגיע לידו מעולם לא זכה וכמ"ש. ואפשר דאתיא כרשב"ג דס"ל בפרק האומר (קידושין ס, ב) דלי ואפילו ליורשי אלא דהרמב"ם (פ"ח מגירושין הכ"ב) וטור ושו"ע אה"ע סימן קמ"ג (סעיף ג') פסקו לי ולא ליורשי וכאן פסק הטור (סעיף י"ב) בשכיב מרע דהולך כזכי אפילו מת מקבל ינתן ליורשיו ואינו חוזר ומשום דהוי הולך כזכי, וכן פסק בשו"ע בסעיף (ז) [ט"], ואמאי במת מקבל ינתן ליורשיו הא לא נתקיים התנאי. ונראה לחלק בין התנה על מנת שתתן לי היינו לי ולא ליורשי אבל בהתנה תנאי על מנת שיתן לו היינו לו ואפילו ליורשי ומשום הכי נתקיים התנאי שיתן המנה ליורשי המקבל ודו"ק. וכעין זה כתב במשנה למלך בהלכות זכיה (פ"ג ה"י ד"ה כתב בעה"ת) ע"ש.

ועיין ספ"ק דגיטין (שם) בפלוגתא דהולך כזכי וגם במצוה לקיים דברי המת או לא ע"ש וחכמים אומרים יחלוקו וכאן אמרו מה שירצה שליח יעשה, ואמרינן בגמרא טעמייהו דחכמים משום דמספקא [להו] וכאן אמרו שודא עדיף, וכתב רש"י ז"ל, מספקא להו אי כזכי דמיא אי לא ואי מצוה לקיים אי לא עכ"ל. ודברי רש"י צריכין ביאור דנהי דהוצרך לומר דמספקא להו באומר כזכי דאי ודאי לאו כזכי רק מספקא להו במצוה לקיים דברי המת א"כ היכא דהוי משלח חי ודאי יחזרו למשלח ואילו מדברי חכמים משמע דקאי על כל המחלוקות דנאמרו שם בברייתא ושם פליגי בהולך כזכי גם בחיי המשלח, אלא דאיכא קשיא למה נימא דמספקא להו במצוה לקיים דברי המת דלמא סברי ודאי אין מצוה לקיים רק דמספקא להו בהולך כזכי.

ולפי מ"ש נראה ליישב דברי רש"י והוא דחכמים אומרים יחלוקו משום דמספקא להו בהולך כזכי וכאן אמרו היינו בבבל וכמו שפירש רש"י כל מה שירצה שליח יעשה דשודא עדיף, וא"כ לפי מה שאמרו כל מה שירצה שליח יעשה והיינו שודא א"כ לא פליגי כלל על מאן דאמר הולך כזכי, דבשלמא אי אמרינן דתיקף זכה המקבל וצריך השליח ליתן בעל כרחו ליד המקבל לפי שכבר זכה לו א"כ פליגי ואמרי שודא דהברירה

ביד שליח שלא ליתן למקבל אלא למשלח, אבל לפי מ"ש גם למ"ד הולך כזכי לא זכה מקבל אלא בתנאי כשיגיע לידו וא"כ הברירה ביד השליח ליתן למשלח כיון דעדיין לא זכה אם לא יתן ליד המקבל וא"כ מאי פליגי חכמים בשודא על יש אומרים דסברי הולך כזכי, לזה פירש"י דחכמים מספקא להו בהולך כזכי וגם במצוה לקיים דברי המת וא"כ במאי דאמרי יחלוקו פליגי על יש אומרים דיכול שליח ליתן כולו ליד המקבל ולחכמים אינו יכול ליתן רק חציה, וכאן אמרו שודא וכל מה שירצה שליח יעשה והיינו בבבל ופליגי במצוה לקיים דברי המת דלמ"ד מצוה לקיים דברי המת א"כ הוכרח השליח ליתן דוקא ליד מקבל ולמ"ד שודא כל מה שירצה שליח יעשה וזה נכון: